सांकृतेःसंकृतिपुत्रस्य ॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥ आक्रम्यअभिभूय ॥२२॥२३॥२४॥२५॥ अंशःकाष्ठपाषाणादेःशकलःसकृन्निपतति कृतस्यकरणंनास्तीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥२८॥२९॥३०॥

नारदउवाच सांकृतेरंतिदेवस्यस्वशक्त्यादानतःसमः ॥ ब्रह्मण्यःसत्यवादीचशिबिरौशीनरोयथा ॥ १७॥ ययातिरिवचोदारःसोमवत्प्रियदर्शनः ॥ रूपे णान्यतमोश्विभ्यांद्युमत्सेनसुतोबली ॥१८॥ सदांतःसम्मृदुःशूरःससत्यःसंयतेंद्रियः ॥ समैत्रःसोनसूयश्चसद्भीमान्द्युतिमांश्चसः॥१९॥ नित्यशश्चार्जवंतस्मि न्स्थितिस्तस्यैवचध्रुवा ॥ संक्षेपतस्तपोवृद्धैःशीलवृद्धैश्चकथ्यते॥ २० ॥ अश्वपतिरुवाच गुणैरुपेतंसर्वैस्तंभगवन्प्रब्रवीषिमे ॥ दोषानप्यस्यमेब्रूहिय दिसंतीहकेचन॥२१॥ नारदउवाच एकएवास्यदोषोहिगुणानाक्रम्यतिष्ठति ॥ सचदोषःप्रयत्नेननशक्यमतिवर्तितुं ॥२२॥ एकोदोषोस्तिनान्योस्यसो द्यप्रभृतिसत्यवान् ॥ संवत्सरेणक्षीणायुर्देहन्यासंकरिष्यति॥ २३ ॥ राजोवाच एहिसावित्रिगच्छस्वअन्यंवरयशोभने॥तस्यदोषोमहानेकोगुणानाक्र म्यचस्थितः ॥ २४ ॥ यथामेभगवानाहनारदोदेवसत्कृतः ॥ संवत्सरेणसोऽल्पायुर्देहन्यासंकरिष्यति ॥ २५॥ सावित्र्युवाच सकृदंशोनिपततिसकृत्क न्याप्रदीयते ॥ सकृदाहददानीतित्रीण्येतानिसकृत्सकृत् ॥ २६ ॥ दीर्घायुरथवाल्पायुःसगुणोनिर्गुणोपिवा ॥ सकृद्वृतोमयाभर्तानद्वितीयंवृणोम्यहं॥ २७॥ मनसानिश्चयंकृत्वाततोवाचाभिधीयते ॥ क्रियतेकर्मणापश्चात्प्रमाणंमेमनस्ततः ॥ २८ ॥ नारदउवाच स्थिराबुद्धिर्नरश्रेष्ठसावित्र्यादुहितुस्तव ॥ नै षावारयितुंशक्याधर्मादस्मात्कथंचन॥ २९ ॥ नान्यस्मिन्पुरुषेसंतियेसत्यवतिवैगुणाः ॥ प्रदानमेवतस्मान्मेरोचतेदुहितुस्तव ॥ ३० ॥ राजोवाच अवि चाल्यमेतदुक्तंतथ्यंचभवतावचः ॥ करिष्याम्येतदेवंचगुरुर्हिभगवान्मम ॥ ३१ ॥ नारदउवाच अविघ्नमस्तुसावित्र्याःप्रदानेदुहितुस्तव ॥ साधयिष्या म्यहंतावत्सर्वेषांभद्रमस्तुवः ॥ ३२ ॥ मार्कंडेयउवाच एवमुक्त्वासमुत्पत्यनारदस्त्रिदिवंगतः ॥ राजापिदुहितुःसज्जंवैवाहिकमकारयत् ॥ ३३ ॥ इतिश्री महाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामा० सावित्र्युपाख्यानेचतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मार्कंडेयउवाच अथकन्याप्रदानेसतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ समानिन्येचतत्सर्वंभांडंवैवाहिकंनृपः ॥ १ ॥ ततोवृद्धान्द्विजान्सर्वानृत्विजःसपुरोहितान् ॥ समाहूयदिनेपुण्येप्रय यौसहकन्यया ॥ २ ॥ मेध्यारण्यंसगत्वाचद्युमत्सेनाश्रमंनृपः ॥ पद्भ्यामेवद्विजैःसार्धंराजर्षितमुपागमत् ॥ ३ ॥

साधयिष्यामिगमिष्यामि धातूनामनेकार्थत्वाद्गत्यर्थोयं॥३२॥३३॥इत्यार० नै० भा० चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ यत्तत्सावित्र्यावचनंअविचाल्यंभवताचतथ्यंउक्तं॥ ३१ ॥ अथेति भांडंवैवाहिकंउपकरणंविवाहोचितं॥१॥२॥३॥

Digitized by Google